

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvezčer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tujdežele toliko več, kolikor poštnina znaša.
 Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
 Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.
 Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Bileam

S Štajerskega, 16. februarja.

Iz samega sovraštva poslali so bili v starem testamentu Moabiti proti Izraelcem svojega preroka Bileama, da bi jih proklinjal in tako provzročil jim velike moralne škode. Toda usoda, ali, če hočete ironija usode, je hotela, da je isti prerok Bileam, gotovo proti svoji volji, Izraelce bla goslavljal, namestu, da bi jih bil proklinjal! Namestu, da bi bil izrekel nad Izraelci trojno prokletstvo, izrekel je Bileam trojen blagoslov; namestu, da bi bil Izraelcem škodil, korigistil jim je trikrat, v trojnem oziru! Tako nam pripoveduje biblija.

Dne 7. februarja t. l. so v štajerskem deželnem zboru nemškonacionalci Moabiti na nas štajerske Slovence poslali tudi svojega Bileama, dr. Kienzla. Nemško-nacionalne stranke predlog, ki ga je stavil imenovani poslanec, je imel namen škoditi naši narodnosti; imel je namen, pritiskati na parlament in na vlado, da nam ne bi privolila v našem Celji tiste drobtinice kulturne ravnopravnosti, ki se ji pravi: „nemško-slovenska gimnazija ali slovenske paralelke na že obstoječi gimnaziji celjski“. To je res drobtinica v pravem pomenu besede! Menj nam vlada ne more dati! Drugi narodi v Avstriji sedé za mizami, napolnjeni s celimi hlebci — mi smo zadovoljni, če se nam z bogato obložene nemške mize vrže le kaka drobtinica. Toda večina štajerskega deželnega zbora nam niti drobtinic ne privošči! Na pragu 20. stoletja bili smo štajerski Slovenci dne 7. februarja t. l. v Gradcu proglašeni brezpravnimi heloti, za katere ne veljav ne ustava, ne jednakopravnost! Ne vemo, kako imé je nosila tista strast, ki je gonila klasične Moabite z Bileamom vred zoper izraelski narod, — strast, ki pa je vodila večino deželnega zbora štajerskega zoper narod slovenski, zove se „furor teutonicus“. Tudi še ne vemo, bode li izraz nemško-štajerskega berzerkerstva imel res kaj upliva na Dunaji, da nam v sled njega državni zbor ne bi hotel vreči tiste kulturne drobtinice na našo beraško mizo: toda to vemo, da se je nameravano proklinjanje nemško-nacionalnih Bileamov v deželnem zboru graškem za nas spremenilo nehoté v blagoslov in to prav po primeru sv. pisma v trojen blagoslov!

In kateri je prvi blagoslov?

Prvi blagoslov, ki so ga izrekli nad nami graški Bileami, je ta, da so nekateri slovenski deželni poslanci naši kar čez noč, dá, že v tistem trenutku, ko je dr. Kienzl stavil v imeni svojih soščiljenikov znani predlog, postali iz mehkih oportunistov trdi radikalci! Nekateri naši poslanci hodili so leto za letom v Gradec z nekimi upapornimi sladkimi sanjam, da se bo vender morda dalo shajati z brezobzirnimi štajerskimi Nemci. Kienzlov predlog je padel v štajersko zbornico ko petarda, in ta petarda je na mah predramila nekatere naše poslance iz slovanske sanjavosti! Čitajte krasno možato in jedernato izjavo naših poslancev, priobčeno pod naslovom: „Rojaki!“ To so moške besede, to je lapidaren slog, to je živa, odločna, radikalna beseda! Ne moremo si misliti, da bi možje, ki tako odločno govorijo, ne hoteli ali ne upali si odločno tudi delati, postopati!

Kateri je drugi blagoslov nemško-štajerskih Bileamov?

Drugi tá blagoslov pa je spoznanje in prepričanje, da v graškem deželnem zboru mi štajerski Slovenci nimamo res ničesar iskat, ker tam ne najdemo pravice ne jednakopravnosti, niti takta. Dokler se volilni red temeljito ne spremeni, tako dolgo je naša delegacija v štajerskem deželnem zboru brez vsakega pomena. „Slovenev nas je dobra tretjina štajerskega prebivalstva, pa volilni red se stavljen je tako krivično, tako nam na škodo, da izmej 60 voljenih poslancev deželnega zбора smo jih s težavo pridobili 8. Naravno je, da veljava tako malega števila poslancev ne more biti nikoli taka, kakoršno bi morali imeti zastopniki slovenskega naroda z ozirom na število slovenskega prebivalstva in z ozirom na bremena v krvi in v denarji, katera donaša slovenski narod državi avstrijski in deželi štajerski.“ Tako pravi naša častita deželno-zborska delegacija. Tukaj moramo konstatirati, da je naših poslancev v deželnem zboru prav za prav 9, ker ima knezoškof mariborski virilni glas v deželnem zboru štajerskem. Obžalovati moramo, da se gospod knezoškof mariborski ne udeležuje se deželnega zboru. V težavnem boji našem, ki ga bimo za svete pravice jednakopravnosti in za kulturni napredok na narodni in tudi na krščanski podlagi, mora pač veljati pomorska deviza: „Alle Mann an Bord! . . .“

se zavedel, bil sem čisto sam: iz velike daljave so prihajali do mene zmešani glasovi naše vojske, ki je bila sovražniku za petami.

Bil sem rešen.

Nikakor si ne morem razjasniti, zakaj me je takrat nenadno obšlo vroče hrepelenje po življenju. Smrt, kateri sem pred nekaj trenotji gledal v oči s hladno neupogljivostjo moža, ki nima ničesar več pričakovati, pojavila se mi je v vsi svoji grozi in pošastnosti. Nevarnosti ni bilo več, ljubezen do življenja se je oglasila za svoje pravo. Čuteč doslej nepoznano blaženost, dvignil sem navdušeno roke proti nebu ter plakajoč, smejoč se in moleč hvalil tisto skrivno roko, ki me je rešila.

Zdajci zaslišim za sabo nagle korake: nisem se motil, nekdo se je bližil: obrnem se in kaj ugledam! Sovražen jezdec, ves zaprašen, okrvavljen in raztrgan, stal je nekaj korakov pred mano ter meril v mé s težkim jezdarskim samokresom. Mekanično dvignem puško in . . . dva strela isti hip zadonita po zraku. Svinčenka je zaživila mimo mojega ušesa in dim je zakril celo mojo postavo.

Ko se je dim razkobil, videl sem, da sem sam na polju groze.

Poslanci naši in ž njimi vred štajerski in vsi drugi Slovenci so torej spoznali, da v Gradcu nismo ničesar iskat poslej. Da bi se nemški šovinism poleg, na to ni misliti. Ta šovinizem še raste. Primeri slavljenje Bismarckove osemdesetletnice! Pa če se tudi zboljša volilni red, tako ugoden za nas ne bo nikdar, da bi mogli naši poslanci z uspehom hoditi v graški deželnemu zboru. „Lasciate ogni speranza voi ch'entrate!“ tako je za nas Slovence napisano nad vhodom v deželno zbornico štajersko, — tako pravijo tudi nemški Bileami.

In tretji blagoslov nemško-nacionalnih Bileamov — kateri je?

Odgovor: Pod žezлом habsburškim, v okviru avstrijske države združena Slovenija z narodnim deželnim zborom v Ljubljani! To je logična posledica, to je tretji blagoslov.

Še ni dolgo tega, kar so Lahi nas Slovence in z nami vred Hrvate vrgli iz deželne zbornice v Poreču; potem so naše poslance postavili pred vrata v Trstu; za tržaškimi slovenskimi poslanci izjavili so slovenski poslanci v Gorici, da se ne morejo več vdeleževati deželnega zboru zaradi iste laške brezobzirnosti; nazadnje so nas pa v Gradcu nemško nacionralni in „liberalni“ Nemci vrgli iz zbornice. Ali ni to znamenita doba najnovejše naše zgodovine? Ali niso vsa ta dejstva dovolj jasen miglaj vsem zavednim rodoljubom, kaj jim je storiti? Konsekvencie se vender ponujajo kar same od sebe. Vsi vi, poreški, tržaški in goriški Lahi in vi štajerski Nemci — vi ste naši največji prijatelji, ker nam pomagate graditi zjednjeno Slovenijo na podlagi nacionalne avtonomije v tej staroslavni Avstriji! Bodite vi Italijani in vi Nemci svoji s svojimi, a naša skrb bodi odslej tudi ta, da se po mirnem, legalnem in ustavnem potu zjednimo s svojimi rojaki v jedno samo administrativno skupino. Vi, naši nasprotniki, dobro veste, da drugega sredstva, druge poti ní za nas, da bi se mogla ohraniti narodnost naša slovenska, nego je narodna avtonomija z jednim samim deželnim zborom v Ljubljani! Bog živi zjednjeno Slovenijo! Bog živi našo Avstrijo in njenega ustavnega vladarja!

Tebi pa, moderni Bileam, hvala lepa za trojni blagoslov!

Dixi.

Listek.

Zakaj sem postal begunec.

(Italijanski spisal Orsino Melegari; preložil Vinko.)

Udeležil sem se spopada naše infanterije. Stisnen v drugi vrsti jednega naših štirjakov, nisem viden ničesar in se tudi sploh dejalno bitke nisem udeležil, nepremično in molčé stoječ na odkazanem mi mestu. Pri drugem naskoku podrl me je nekaj jezdec na tla, a ranil me ni. Tako na to je nekaj poleg mene ubitih vojakov padlo čez me. Vstat ni sem mogel, po glavi pa so mi rojile prečudne prikazni; vse moje misli so prehajale v jedno samo stvar, a to niso bili predmeti, marveč ideje. Tík svojega ušesa sem slišal burno utripati nekovo srce — mogoče, da je bilo baš moje — in zdelo se mi je, da je vidim odprtvo, višnjelo, okrvavljenovznašati se nad mojo glavo in groziti mi z uničenjem.

V tem položaju sem ostal, ne vem več, kako dolgo; najedenkrat sem uvidel, da mi je odl-glo: tisto velikansko srce je nehalo tleči, nisem ga več slišal, ne viden.

Mrtveci so bili odneseni in iz njih napravljeni nasipi za varstvo živih; name so pozabili. Ko sem

Ne morem natančno opisati, kaj se je tisti hip godil z mano, kake misli so mi rojile po glavi; le toliko se spominjam, da sem klečal pred umirajočim človekom. Sovražni vojak je ležal vznak z izbuljenimi očmi in iz prs, prestreljenih od kroganje, tekla je curkoma kri. Zdi se mi, kot bi ga videl še danes. Bil je lep in zajedno plemenit, svitli kodri so mu okroževali visoko, jasne čelo. Star je moral biti kakih dvaindvajset let.

Nevedoč, kako bi mu pomagal, odtrgal sem kos svojega plašča ter z njim ustavil iz rane curke kri. Glavo sem mu privzdignil ter jo oprl ob bližnjega mrtveca, kot ob blazino. Plakal sem kot otrok in moje solze so padale na njega belo obliče, po katerem se je že pričela širiti smrtna senca: zavedal se ni prav nič.

Slednjič se gane njegovo že skoro zaprto oko. Živo me pogleda in videč me plakajočega ob svoji strani, praša me s slabim in nerazločnim glasom:

— Kje sem? Kdo ste vi?

— Jaz sem tisti, ki vas je umoril — odgovoril sem strahom.

Zaprl je oči; čez nekaj časa jih zopet odprè in vpraša:

V Ljubljani, 21. februarja.

Celjska gimnazija. Konservativni klub se je vendar izrekel jednoglasno za dvojezično gimnazijo v Celji. Stvar pa menda ni šla prav gladko, kajti že to, da so se morali o tej stvari dve ur razgovarjati, kaže, da so se nekateri morali jako ustavljaliti. **Najbrž** so štajerski konservativci, ki so že v štajerskem deželnem zboru v tej stvari se zavezali z nemškimi liberalci in nacionalci, porabili vso svojo zgovornost, da bi preprečili ali pa zavlekli vso zadevo. Šele ko so videli, da je obstanek konservativnega kluba v nevarnosti, so se izrekli za celjsko dvojezično gimnazijo. Seveda vsled tega gimnazija Slovencem v Celji še nikakor ni zagotovljena. To je gotovo sedaj, da konservativni klub glasuje zanjo. Koliko njegovih članov bude pa tedaj pri glasovanju manjšalo, se bude pozneje pokazalo. Levica bude pa gotovo glasovala proti osnovi te gimnazije, in morda tudi mnogi Poljaki. Coronijev klub seveda tudi. Če je dobimo, bude se skoro več zahvaliti strankam zunaj koalicije, nego koaliciji, katere je večina nasprotna Slovencem.

Avstrijska Panama. Kakor vedo povedati ogerski listi, so dne 17. t. m. pri VI. budimpeštanskom sodišči bila zaslivanja, ki se tičejo poslovanja nekdanjega avstrijskega trgovinskega ministra barona Pina. Minister je baje pri posredovanju nekega njegovega prijatelja Klieru vzprejel menico za 10.000 gld., s pogojem, da bude pospeševal interese koncesijonarjev „Avstrijske lokalno-železniške družbe“. Koncesijonarji so Klieru dali pisano zagotovilo, da bude nagrada za vse železnice, za katere da minister dovoljenje graditi po njegovem posredovanju. On je pa pismo zgubil in je zaradi tega se pobotal z družbo, da mu plača nekaj tisoč goldinarjev, seveda mnogo manj kakor bi imel v resnici dobiti. Nedavno je pa izvedel, da je od neke ženske dotično pismo kupil tudi koncesijonar omenjene družbe Wesselly. Sedaj je naperil proti družbi tožbo. Zaslisan so bile na Dunaji razne priče, ki so zanj ugodno izpovedale. Ob jednakem je prosil, da se v Budimpešti zaslisa Julij in Evgen Mozer, katera dva sta izplačala omenjeno menico. Bila sta mej drugim vprašana, če je res, da je Pino od Mozerja dobil 20.000 gld., da pospešuje interes omenjene družbe in če je res, da se je slab minister denarni položaj v to izkoristil, da se je zagotovilo veliko korist. Zaslisanata vse potrdila. Klier je baje prepis sodnijskega zapisnika izročil dunajskemu državnemu pravdništvu. Na Dunaji se že boje, da iz tega nastane pravda, ki bude bolj škandalozna, nego je bila panamska. Govori se, da presega svota, katera je po posredovanju ministra Pina prišla v žep mnogih oseb, nad 100 milijonov. Klier sam računa, da bi bil imel dobiti pol drugi milijon goldinarjev. Vsi ljudje, ki so od te stvari imeli dobiček, so sedaj milijonarji, mej njimi je jeden državni poslanec, jeden član gospodske zbornice drugi pa bančni ravnatelji. Pred kazenskim sudiščem sta zaradi te stvari že bila zaslisanata bivši finančni minister Dunajevski in pa dvorni svetnik Jejteles, ravnatelj sever. železnice. Pričakuje se, da se razkrijejo razne stvari.

Kompromis med liberalno in narodno stranko na Ogerskem. Te dni so se bila začela pogajanja med vladno in narodno stranko na O-

skem, da bi se pogodili o skupnem postopanju. Pogajanja pa niso imela nobenega uspeha. Vlada je izjavila, da ne vzprejme zahtev narodne stranke o vojaških stvareh. Narodna stranka je pa izjavila, da se drugače ne pogaja, da se vzprejmejo vse točke njenega programa. V to vlada ne more privoliti, ker proti samostojni ogerski vojski, kakor jo zahteva narodna stranka, so višji krogi na Dunaji. To, da Apponyi stavljata zahteve, pač dokazuje, da je obupal, da bi kdaj minister postal. S takimi zahtevami dela se naravnost nemogočega. Banffyjeva vlada je pa vendar sedaj v največji zdregi. V zbornici ima le par glasov večine, če se ne sporazumi s skrajno levico. Bratenje s skrajnimi levičarji je pa podkopalo zaupanje Wekerlu pri kroni in bi je tudi pri sedanji vladi. Seveda podpora bi vlada pri novih volitvah že dobila, ko bi zagotovila vsem narodnostim jednakopravnost, o tem pa Banffy neče ničesa slišati.

Bismarck slavi letos svojo osemdesetletnico. Pri tej priliki premišljajo v Nemčiji, kako bi proslavili moža, ki ima največje zasluge za zdobinjenje nemške države. Tako se je predlagalo, da bi tedaj Bismarcka imenovala vsa mesta, ki imajo nad 10.000 prebivalcev, za častnega meščana. Ta čast je pa v Nemčiji večja, nego v Avstriji, kjer se častno meščanstvo deluje za najmanjše zasluge. V Berlinu je namreč sedaj le pet častnih meščanov, mej njimi je pa že Bismarck, torej bi ga to mesto ne moglo več s tem počastiti. Poleg tega se je sprožila misel, da bi vse nemške države Bismarcku dale častno državljanstvo in mu ob jednem priznale sedež v njih gorenjih zbornicah, koder jih imajo. Poleg tega se pa priporoča še nekaj novega, da bi se knez Bismarck imenoval za častnega državljanina skupne nemške države. Ker sedaj sploh nobenega nemškega državljanstva ni, bi se torej moral tako še ustanoviti s posebnim zakonom, nalač za Bismarcka. Kdo ve, kaj si bodo še vse izmisli njegovi častilci. Tudi se ne ve, kako ga bode počastili cesar, morda mu pri tej priliki podeli dedni naslov vojvode Lanenburškega. Sedaj ta Bismarckov naslov ni deden in se ga bivši kancelar sam ne poslužuje.

Dopisi.

Iz Cerknica, 19. februarja (Agitator).

— V nemilosti g. posl. Kluna.) V zadnjih „Dol. Novicah“ se zopet nekdo ob Cerknico drgne ter tako oblastno okolo sebe bije; menda si misli, da zato, ker se ni oziralo na njegove prazne maroje, katere že delj časa po raznih listih katoliške podlage razstresa, da bude to vedno tako in da mu je prosto vse blatiči, kar mu pod prste pride. Toda vsacega potrpljenja je jedenkrat konec. Že delj časa se opazuje, da naš deželni dacar hoče veliko politično ulogo igrati. V farovžu in kapelji pridno poroča, kaj da je kje pri strankah, katere obiskuje, na ušesa zvlekel. Zdaj se pa kar javno v „Dol. Nov.“ hvali, da je za „Kat. pol. društvo“ v Cerknici 100 udov nabral, ne pove pa, kako je od hiše do hiše romal in kmetom prigovarjal, da naj dajo tistih 20 kr., češ, to gre vse za božjo čast, drugače bodo pa duhovni gospodje že vedeli, kdo da je. Da pri takem agitovanju ni 1000 udov nabral, je zanj dosti sramotno, ker se vsakdo z 20 kr. rad odkupi nadležnosti. Pripoveduje dalje o zagrizenem liberalci, kateri ga hoče baje stran spraviti, in hvali se, da so ga gospodje pri deželnem odboru pohvalili in mu

Ni končal, kri mu je zalila usta, njegovo telo je brez moči omahnilo v moje naročje.

Bil je mrtev!

Kaj se je zgodilo dalje? Ne spominjam se več. Solnce se je nagalo na zapad, ko sem se prebudil iz omedlevice, smrtna tišina je zavladala po krajini in večerna rosa je padala na brezbrojne mrtvece, raztrošene tam pa tam po polji. Tiha zamislenost se mi je silila v dušo in v njej se je vršil grozen preobrat: izgubljava sem vero v človeštvo; odvračal sem se od ljudij ter se s polnim zaupanjem na gibal k neskončnemu Bogu. Videl sem, kako se je usoda smrti napolnila; nad glavami v boju padlih sem videl svetniški svit in nekov tajinstven glas mi je šepetal: „Ti živé!“ Sladak mir je uspaval moje bolesti, umiril moje misli in močna potreba molitve in premišljevanja prisilila me je, da sem se sklonil k truplu, doslej toplemu, ter plakal in molil.

Mrak je že ležal nad krajino, ko sem se zavedal; moja volja si je priborila absolutno nadvlado, moj sklep je bil nepreklicljiv. Še zadnjič sem se ozrl po črni ravnini, slabo razsvetljeni od oddaljenih lučij in podal sem se na pot proti morju . . .

Postal sem begun.

ukazali, da naj le tako še naprej dela, in vsi cerkniški liberalci ga stran ne spravijo. No to nam je nazadnje vse jedno, če je ta mož tukaj ali ne, vprašati pa le moramo veleslavni deželní odbor, če ima svoje dacarje za to, da redno svojo službo opravlja, ali pa za to, da se s politiko bavijo, mej ljudstvo nemir trosijo, pri strankah poslušajo, kaj se govori in to gorko v kapelijo prenašajo? Mi mislimo, da človek, kateri je od danes do jutri tukaj, kateri ne plačuje nikakega davka in kateri je od milosti svojih gospodarjev odvisen, najbolje stori, da se ne vtika v stvari, katere ga prav nič ne brigajo, in da ne meče okolo sebe z zagrizenimi „liberalci“, ker pomena te besede še ne pozna. Svetujemo mu, da se za svoj posel briga, drugače ga le morda zima vzame.

Še jedno moram povedati. Gospod kanonik Klun je provzročil v dež. zboru, da mi letos še ne dobimo vodovoda. To označuje njegovo nepristransko krščansko ljubezen do bližnjega. Če pa gospod Klun misli, da nas bode ta kazen spokorila, se kako moti; prepričali smo se le, kakšni so ti klerikalni gospodje in kaj da jim je za blagor ljudstva. Še „vode nam ne privoščijo!“ Želeli bi, da dobimo gospoda kanonika v poletnem času za štirinajst dñij semkaj v Cerknico, in da bi on moral samo z našo vodo si žejo gasiti; potem bo gotovo glasoval, da se nam dovoli ne samo 30%, ampak 50% iz deželnega zaklada, samo da ga prej izpustimo.

X.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. februarja.

— (Nadvojvoda Albreht †.) Dobili smo naslednje obvestilo: Po visokem naročilu čast mi je naznaniti slavnemu uredništvu, da so Nj. ces. in kr. visokost najsvitljiji gospod feldmaršal nadvojvoda Albreht za slučaj smrti prepovedali vsako daritev vencev in cvetlič in da so ob jednem izrazili željo, naj se po tem takem prihranjeni denar razdeli mej uboge in porabi za maše zadušnice, pri katerih naj se moli za večni blagor rajnega. Usojam se prositi, to vest priobčiti v Vašem cenjenem listu. V Ljubljani, dne 20. februarja 1895. C. kr. deželní predsednik: Hein. — Pri dež. predsedstvu so izrazili svoje sožalje: dež. glavar Detela za dež. odbor, in deputaciji kmetijske družbe kranjske ter kupčijske zbornice.

— (K volilnemu gibanju na Dolenjskem.)

Včeraj se je vršil, kakor se nam brzojavlja, v Ribnici shod, na kateri se je zbral nad 60 volilcev; po živahni debati se je proglašil kandidatom za državnozborski mandat dolenskih mest in trgov g. sodnik Višnikar in sicer z vsemi proti dvema glasoma. — Zadnji „Slovenec“ poroča, da so se volilci Koče v ja olločili za g. Višnikarja. — Iz Novega mesta se nam piše, da je predvčerajnjam tam tudi g. grof Margheri sklical shod, katerega se je udeležilo samo 13 volilcev.

— (Repertoire slovenskega gledališča.)

Ker zaradi žalovanja vsled smrti nadvojvode Albrehta vojaška godba 8. dñij ne more sodelovati pri gledaliških predstavah, se je moral določeni repertoar nekoliko premeniti. Za soboto napovedana predstava opere „Trubadur“ mora torej izostati. Opazujmo na današnjo predstavo izborne češke drame „Jan Vyra“, ki se je deloma na novo študirala in bude gotovo vsestranski ugajala. Pričakovati je tem boljega obiska ker je to jedina slovenska predstava v tem tednu.

— (Trgovska in obrtniška zbornica v

Ljubljani) ima v petek dne 22. t. m. ob 2. uri popoldne v magistratni dvorani javno sejo z nastopnim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zadnje seje. 2. Volitev zborničnega predsednika, podpredsednika in provizoričnega predsednika za l. 1895. 3. Poročilo o 5 prošnjah za nastop koncesionovanih stavbnih obrtv. 4. Poročilo o prošnji mestne občine novomeške za dovolitev konjskih semnjev. 5. Poročilo o prošnji vasi Velika Slivica za dovolitev 3 letnih in živinskih semnjev. 6. Poročilo glede ustanovitve s pošto zvezane telegrafske postaje v Podnartu.

— (Občni zbor muzejskega društva.) V bralni sobi deželnega muzeja vršil se je sinoči letosni redni občni zbor muzejskega društva za Kranjsko. Pred zborom predaval je društveni tajnik gospod Anton Koblar „o pokončavanju cerkvene umetnosti na Kranjskem leta 1526“ ter po virih, najdenih v muzejskem arhivu, razjasnil so tužno epizodo v naši domači zgodovini. Ko je sultan Soliman II. leta 1526. s svojimi vojnimi trupami preplavil Ogersko, nastali so tudi na Kranjskem hudi časi; tudi kranjski stanovi poslali so svoje čete proti Turkom na Ogerskem, a razven tega pretel je kmetiški upor

— Zakaj ste me umorili?

Kakšno vprašanje! Gosta vrsta mislij mi šine skozi glavo, buren vzdih se mi izvije iz prsij. Niti besedice nisem mogel izpregovoriti.

— Dobra duša, — nadaljeval je on, gledajoč me z milim in sladkim pogledom, — umiram, a ne vsled vaše krvide, in vam je ukazano moriti ljudi, ki vam niso storili nič žalega, katerih niti ne poznate. Spominjajte se me včasih; tam doli, daleč, daleč, me osamela čaka stara moja mati — a ne bo me videla več, smrt ne pusti svoje žrtve. Vidite li tam krasno livoado, posijano s cvetlicami? Vidite li tam krasno, ljubko deklico? To je moja zaročenka, ljubljena Irena moja; a jaz moram umreti, ne vidim je več . . .

— O živi! Živi še! — vzriknil sem razburjen in objemši ga poljubljal mu usta, kot bi s poljubi hotel preočiti del mladega in svežega življenja svojega v njegove žile.

A njegove oči so se čedalje bolj zapirale, krije gosteje vreda iz rane, ni bilo pomoči zanj, umiral je, in jaz . . . sem ves obupan preklinjal svojo nezmožnost.

— Mati, Irena, tam gori se vidimo, tam gori . . .

na Gorenjskem. V obrambo pred turškim navalom trebalo je mnogo denarja. Najhujši udarec v teh hudičasih zadel je cerkveno umetnost na Kranjskem. Da se pokrijejo ogromni stroški, pobrale so se iz naših cerkva vse zlate in srebrne posode in druge umetnine ter prekovale v denar. Vse nabrane dragocenosti tehtale so čez 1700 mark, in lahko si mislimo, kolika škoda je vsled tega zadela domačo cerkveno umetnost. Ta iz cerkevih dragocenostij kovani denar pa je popolnoma izginil in tudi naš deželni muzej ne hrani nobenega komada. Naše cerkve niso prejele nikake odškodnine. Ogromne so torej bile žrtve, katere so predniki naši doprinašali v obrambo države. Mnogobrojno občinstvo je odlikovalo gospoda predavatelja za interesantno predavanje z zasljenim priznanjem. Potem vršil se je občni zbor. Ko je predsednik društva gospod Senekovič pozdravil zbrane društvenike poročal je tajnik gospod Koblar o družvenem delovanju v preteklem letu. Članov bilo je 261. Družveni „Vestnik“ stoji v vsakem obziru na krepkem nogah ter je upati, da se bodo tudi v tekočem letu število njegovih sotrudnikov in naročnikov še pomno živilo. Poročilu blagajnika gospoda J. Šubica posnamemo, da je bilo 1754 gld. dohodkov in 153 gld. blagajničnega preostanka. Obe poročili vzel je zbor odobruje na znanje. Pregledovalcem računov bila sta izvoljena gg. prof. dr. Šorn in župnik Vrhovnik, v odbor pa g. prof. Fran Orožen namesto prof. Vossa, kateri se je preselil na Dunaj. Konečno je sklenil občni zbor, da se bodo v bodoče tudi nemške „Mittheilungen“ izdavale v zvezkih, kakor slovenski „Vestnik“. Uredništvo nemških „Mittheilungen“ prevzela sta gospoda A. Kaspreit in J. Šubic. Odboru se je izreklo soglasno priznanje za njegovo uspešno delovanje, potem pa je predsednik zaključil občni zbor.

— (Najnovejše delo g. prof. Stritarja) — knjigo „Pod lipo“ izda letos družba sv. Mohorja. Slavni pesnik, ki je pred nekaterimi leti tako lepo opeval družbini velikanski razvoj, postal je njen sotrudnik. Izročil ji je v natisk knjige, ki bode vzbujala slovensko mladino za vse dobro, lepo in pošteno. V prvem delu je nanizal pesnik 30 mičnih, po štiri kitice obsegajočih otročjih pescic. Za vsako pesem je nariral dunajski umetnik Fr. Gareis pod nadzorstvom g. prof. Stritarja primerno sliko. V drugem delu pa priopoveduje „Goriški gospod“ svoje izkušnje; tu se vrste razne povestice, pogovori, prizori, uganjke. „Pod lipo“ bo krasna mladiška knjiga, kakeršne še nima naše slovstvo. — Poleg nje dobe Mohorjani še 5 drugih raznovrstnih tehtovitih knjig. Slovensko inteligenčijo opozarjam, da polnoštivilno pristopi družbi sv. Mohorja. Vsakdo izmej nas naj si šteje v rodoljubno dolžnost, širiti mej svojimi znanci družbo sv. Mohorja. Dosmrtnina znaša 15 gld., ki se lahko plača v dveh obrokih, letnina pa 1 gld. V Ljubljani jo vzprejema poleg vseh župnih uradov tudi knjigotržec g. Ant. Zagorjan do 5. marca t. l.

— (Poročil) se je gospod Adolf Langof, ces. kr. finančno-računski oficjal z gospico Minko Tauseovo.

— (Na vprašanje od več obrtnikov) odgovarjam: Po ukazu finančnega ministerstva z dne 24. julija 1894, št. 4135, ostanejo goldinarski bankovci z letnico 1888 v privatnem prometu še do 31. decembra 1895. C. kr. blagajnice in uradi — tedaj tudi poštni uradi in davkarije, tu v Ljubljani tudi mestna blagajnica, ki ob jednem posluje tudi kot mestni davčni urad — morajo pa te goldinarske bankovce kot plačilo prejemati še do 30. junija 1896. — Drobiž po 20 kr. in po 4 kr. stopil je z ukazom finančnega ministerstva z dne 23. junija 1894, št. 3689, z 31. decembrom 1894 iz privavnega prometa. A vse zgorej navedene državne blagajnice in državni uradi, tako tudi mestna blagajnica kot mestna davkarija morajo drobiž po 20 kr. in po 4 kr. kot plačilo prejemati še do 31. decembra 1895. leta.

— (Umrl) je in bil dne 15. t. m. v Knežaku pokopan nadobuden mladenič Feliks Česnik, vrl in priljubljen narodnjak.

— (Narodna čitalnica v Škofji Loki) priredi dne 24. t. m. v svojih prostorih veselico z dramatično predstavo in plesom. Maskam je vstop dovoljen. Začetek točno ob polu 8. uri zvečer. Vstopnina: Udom 20 kr., neudom 40 kr.

— (Zdravstveno stanje.) V Jesenicah na Gorenjskem se je zopet pripetilo več slučajev legarja. Ker so zboleli šolski sluga, njegova žena in njegov sin, se je šola morala z časno zapreti. Bolnike so prenesli v fužinsko bolnico. Šolski prostori se bodo temeljito desinficirali in se potem šola zopet prične dne 15. t. m.

— (Živinski semnji v Črnomlju.) Mestna občina Črnomaljska je dobila dovoljenje, da sme imeti še pet živinskih mesečnih semnjev na leto in sicer vsak prvi četrtek v mesecih januar, februar, maj, avgust in september.

— (Za utrakovistično gimnazijo v Celju) je doslej došlo državnemu zboru vsega vkupe 92 petci. Odposlalo je te peticije: 86 občin, 5 okrajin zastopov in jedno politično društvo.

— (Pevsko društvo „Zvon“ v Trbovljah) priredi s sodelovanjem šmartinskega tamburaškega društva pustni ponedeljek, dne 25. svečana t. l., v prostorih gostilne gosp. Antona Volavšeka veselico. Začetek točno ob 6. uri zvečer. Vstopnina: za osebo 30 kr., za družino 50 kr.

— (Občinske volitve na Koroškem) Pri občinskih volitvah v Rukarij veslje je narodna stranka propadla, zmagača pa je v Ovrah. V Galiciji so ostali nasprotniki na krmilu; pomagali so si s tem, da so imenovali pet častnih občanov in si tako zagotovili prvi volilni razred. Prva volitev v Ovrah je bila ovržena. Pri novi volitvi dne 11. t. m. je slovenska stranka v vseh volilnih razredih sijajno zmagala.

— (Za lovce.) Puškarji v Borovljah na Koroškem so znani daleč po svetu, ker je kakovost njihovih izdelkov v vsakem obziru dovršena. Odlično mesto zavzema med njimi Ludovik Borovnik, pravi mojster v svoji stroki. Nanj opozarjamо slovenske lovce, kajti mož ni samo izborni puškar, tudi naroden je in se ne plasi slovenskih cencov. Bodite torej toplo priporočen.

— (Goriški „Sokol“) priredi na pustni torek, dne 26. februarja 1895, v družvenih prostorih pri „Zlati zvezdi“ maskarado. Začetek ob 7. uri zvečer. Na maskarado naj se blagovoli priti maskirano ali kostumirano, vsakdo drugi, izvzemši gardedame in člane v družveni opravi, plača globo 20 kr. Vstopnina za člane „Goriškega Sokola“ je 50 kr. za osebo, za nečlane 1 gld. — Otroci so izključeni. Neudje, ki želijo udeležiti se maskarade, morajo dobiti se posebno vstopnico od odbora. Udje, ki želijo vpljeti razum svoje rodbine še kako osebo, morajo dobiti vstopnico od odbora.

— (Čitalnica Senožeška) priredi v nedeljo dne 24. t. m. v prostorih pivarne g. Liebmann v I. nadstropju ples in šajivo tombolo. Začetek ob 7½ uri zvečer. Vstopnina za osebo 1 krono, za obitelj 2 kroni. Čisti dohodek je namenjen za ustavovite gasilnega društva.

— (Sežanski rodoljubje) prirede v nedeljo dne 24. februarja v hotelu pri „Treh kronah“ v Sežani meščanski ples. Začetek ob 7½ uri zvečer. Vstopnina za osebo 1 krono. Čisti dohodek je namenjen ubogi šolski mladini. — Radodarnosti se ne stavljajo meje. Svirja Stičev septet.

— (Vzgleden posel.) Pri magistratu v Trstu se je oglašila te dni pridetna kuharica Reza Miklavčič iz Tolminca in naznala, da izstopi iz dosedanjih služb. Na običajno vprašanje, kje bude vstopila, odgovorila je: Nikjer več; služila sem le v jedni hiši in sicer 34 let. Zlaj mi je moj gospodar gosp. Moraitini dal mesečno pokojnino in kot „kuharica v pokolu“ odložim kuhalnico.

— (Velikansko tihotapstvo.) V Trstu so te dni zaplenili finančni organi na Loydovem parniku „Ceres“, ki je priplul iz Smirne, nad 45.000 tariških cigaret. Ta ogromna množina cigaret, tehtajoča nad 66 kilogramov, je bila jako spremno skrita meji dvojno steno v skladnišču premoga. Že na Reki so finančni organi preiskali parnik, a niso našli nicensar. Jednega kurilca so odvedli v zapor in se je pričela preiskava, da se izvedo sokrivci.

— (Hrvatska čitalnica v Kastvu) priredi dne 24. t. m. v prostorih „Narodnega doma“ v Kastvu zabavo. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina za osebo 1 gld., za obitelj 1 gld. 50 kr. Maskam je vstop dovoljen.

— (Zajčev jubilej v zagrebškem gledališču.) Slavnostni predstavi v narodnem gledališču v Zagrebu v proslavo 50letnega umetniškega delovanja Iv. pl. Zajca bodela dne 1. in 2. marca. Sodelovala bodo vsa pevska društva zagrebška po deputacijah. Vzpored obsega razna dela zasluznega skladatelja in konča s tretjim dejanjem opere „Zrinjski“.

— (Redka starost.) V Djedini Rieki v požeški županiji je stara ženska Joka Petranović, ki ima že 104 leta, a je še zdrava in vsa domača opravila sama opravila.

— (Razpisane službe) Pri političnih upravnih uradih na Kranjskem mesto okrajnega glavarja z dohodki VII. čin. razreda, eventuelno mesto vladnega tajnika z dohodki VIII. čin. razreda. Prošnje z dokazom znanja obeh deželnih jezikov do dne 15. marca deželnemu predsedstvu v Ljubljani. — Mesto okr. sodnika na Vrhniku oziroma pri kakem drugem sodišču. Prošnje do dne 28. t. m. predsedstvu dež. sodišča v Ljubljani. — Pri okr. sodišču v Radovljici se vzprejme takoj pisar, več v kazenskih stvareh, z mesečno plačo 35 gl. Prošnje istotja.

* (Družba židovskih sleparjev) stoji sedaj pred porotnim sodiščem na Dunaji obtožena radi velikanskih sleparij. Ti hebrejci so negovali posebno sleparsko specijaliteto. Na čelu družbe je stal galiski žid Nuhem Špira. Ta je po agentih in tudi pismeno prigovarjal ljudem, a samo židom, naj kupijo ponarejene bankovce, kateri se izdelujejo v posebni tovarni v Londonu in jih je zagotovljal, da so ponarejeni bankovci tako izborni izdelani, da jih od pristnih še razločiti ni. Če se je kdo odločil, kupiti ponarejene bankovce, mu je Špira naznalil, da jih mora kupiti za gotovo minimalno svoto. Navadno je rekel, da mora kupec dati 2000 gld., za katero svoto dobi 6000 ali 10.000 gld. ponarejenih bankovcev. Previdni židje so navadno zahtevali, naj se jim pošlje ponarejen bankovec na ogled. Špira je pri takih prilikah poslal jedno plat preklanega pristnega bankovca in ta vzorec je seveda vsakega kupca popolnoma zadovoljil. Kupec se je potem z denarjem odpravil v London, kjer ga je Špira spravil do tega, da mu je vročil kupnino. Potem ga je Špira spravil na kolodvor in pobegnil. V Rotterdamu je Špira svojo žrtev pripravil do tega, da se je z njim peljal do meje, češ, da izročenih ponarejenih bankovcev prej ne da iz rôk. Blizu meje se je neki detektiv oglašil in artoval Šapiro. Kupec je hitro pobegnil ne meneš se za novca, katere je dal navihane Šapiri. Detektiv je bil seveda „sotrudnik“ sleparjev. Pa tudi na druge jednake načine je Špira prodajal židom ponarejene bankovce, katerih niti imel ni. Preiskava je dograla devet slučajev storjenih in dvanaest slučajev poskušene prevare, uverjena pa je, da je Špira v družbi svojih hebrejskih tovarišev in tovarišic prisepal na stotisoč goldinarjev in opeharil na stotine ljudij. Obravnava je kaj zanimiva, a zaradi nedostajanja prostora ne moremo niti najmarkantnejših prizorov opisati.

* (V blažnici poparjen) V hrvatski blažnici v Stenjevcu je skočil umobolni bivši notar Drag. Noršić iz Križa, ko ga je čuvaj pustil nekaj časa samega, v vrelo vodo, ki je bila pripravljena za kopej. Nesrečnež se je tako hudo poparil, da je umrl že drugi dan. Čuvaja so začasno odvedli v preiskovalni zapor.

* (Grofovski zakon.) Grof Jurij Karolyi, ki je bil pred nekaterimi leti proti volji svojih roditeljev vzel gledališko igralko Borisko Frank in se izselil v Ameriko, je težai vložil proti svoji soprigi tožbo za ločitev zaradi nepomirljivega sovraštva in pa zaradi prevarjenja pri ženitvi.

Slovenci in Slovenke! ne zábite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

— Efektno srečkanje „Glasbene Matice“. Odsekna za efektno srečkanje „Glasbene Matice“ podarili so doslej dobitke: g. dr. Missia Jakob, eksel., knezoškof, itd. v Ljubljani; g. dr. Treo Dragotin, odvetnik v Postojini; g. Žigmar Dragotin, dež. blagajnik, itd. v Ljubljani; g. Golobič Josip, župnik v Cerkljah; g. Šafitj Daniel, c. kr. dež. sodni svetnik, Velike Lašče; g. Rozman Ivan, kanonik, mestni župnik v Ljubljani; slovna čitalnica v Planini; g. Perušek Rajko, c. kr. profesor v Ljubljani; g. Gorčnik Fran, trgovec v Ljubljani; g. dr. Strossmayer Josip Juraj, eksel., skof, itd. Djakovo; g. dr. Lesar Josip, prof. bogoslovja v Ljubljani; g. Petrovič Anton, c. kr. rač. oficjal v Ljubljani; g. Smrekar Josip, prof. bogoslovja v Ljubljani; g. Zamejec Andrej, kanonik, itd. v Ljubljani; g. dr. Jernej Supanc, c. kr. notar v Ljubljani; g. Lilleg Alojzij, trg. poslovodja v Ljubljani; g. dr. Gregorič Vinko, primarij, itd. v Ljubljani; g. Branké Rajko, bol. blagajnik v Ljubljani; g. dr. Gestrik Karl, c. kr. sod. svetnik, Rudolfovo; g. Urh Peter, stolni prot. itd., Rudolfovo; g. Fettich Frankheim Ivan, župnik, Kostanjevica; g. Povše Fran, drž. in dež. poslanec v Ljubljani; g. Poljanec Alojzij, ravnatelj dež. pris. del. v Ljubljani; g. Kobilica Ivan, župnik na Črnučah; g. Gričar & Mejač, trgovca v Ljubljani; g. Urbanc Feliks, trgovec v Ljubljani; g. Skaberné A. E., trgovec v Ljubljani; g. Zarnik Ana, odvetnik, vdova v Ljubljani; g. Žirovnik Ivan, nadučitelj v Št. Vidu; g. Coloretto Viktor, c. kr. rač. svetnik v Ljubljani; g. Knez Ivan, veletržec, itd. v Ljubljani; g. Lenče Josip, veletržec, itd. v Ljubljani; g. Pleško Karl, c. kr. dež. sod. svetnik v Ljubljani; g. Deú Julij, mest. živinozdravnik v Ljubljani; g. Dolenc Antonija, posest. soproga v Ljubljani; g. Vrhovnik Ivan, mestni župnik, v Ljubljani; g. Žitnik Jernej, posestnik, itd. v Ljubljani; Neimenovan v Ljubljani; g. dr. Kozmuth, c. kr. okr. zdravnik v Postojini; g. Krčič Ivan, župnik na Jesenicah; g. Kapsch Jakob, trgovec v Ljubljani; g. dr. Lampé Fran, prof. bogoslovja v Ljubljani; g. Pirtat Stanko, c. kr. notar v Zatičini; g. Sajé Mihael, župnik v Štangji; g. dr. Skalé Pavl, mest. živinozdravnik v Ljubljani; g. Foerster Vladimir, odv. koncipijent v Ljubljani; g. Zupančič Jernej, župnik v Litiji; g. Prijatelj Miha, župnik v Strugah; g. Juvančič A. C., trgovec v Šiki; g. Supančič Filip, stavbinski podjetnik v Ljubljani.

Brzojavke.

Dunaj 21. februarja. Razprava glede Celja v Hohenwartovem klubu je bila tako živahna. Sprožil je vso stvar posl. Vošnjak, ki je, sklicuje se na kompromis med konservativci, liberalci in nacijonalci v štajerskem deželnem zboru, zahteval, naj se štajerski konservativni poslanci in sploh ves klub določno izreče glede celjskega vprašanja. V imeni štajerskih konservativcev je Karlon izjavil, da so Slovenci lahko zadovoljni z dotično resolucijo deželnega zbora, ker ima vlada sedaj povsem proste roke in lahko ugodi slovenski zahtevi. Posl. Fuchs, Gasser in Dipauli so se izrekli za slovensko zahtevo, Robič pa je izjavil, da slovenski poslanci nikakor ne odnehajo. Ko je še govoril grof Hohenwart, povdarjajoč, da se klubovo stališče glede celjskega vprašanja ni kar nič premenilo, se je klub soglasno izrekel za utrakvistično gimnazijo v Celji.

Dunaj 21. februarja. V današnji seji poslanske zbornice je minister Wurmbrand predložil zakonski načrt o nedeljskem počitku krošnjarjev, minister Falkenhayn pa preliminar za melijoracije za l. 1895, v katerem je mej drugim določeno: za zgradbo levega brega Kolpe 4000 gld., za vodovode v Cesti, Semiču, Črnomlju, na Telečjem vrhu in v Petrovi vasi 17.800 gld., za vodovode v Ambrusu, v Ratajah in v Kisovcu 18.333 gld.

Dunaj 21. februarja. V včerajšnji seji budgetnega odseka so govorili proti dispozicijskemu fondu Herold, Kaizl, dr. Gregorčič, Barenther, Romančuk in Steinwender, za fond pa levičar Hallwich in ministerski predsednik Windischgraetz. Zvišanje dispozicijskega zaklada se je dovolilo s 14 proti 5 glasom.

Dunaj 21. februarja. Danes se je otvoril shod zastopnikov avstrijskih mest. Praga ni na shodu zastopana.

Praga 21. februarja. Sinoči ponoči so neznani ljudje pobili okna plemiškega kazina, kjer sta se mej drugimi mudila tudi namestnik grof Thun in knez Schwarzenberg.

Poslano.

Uredništvo "Slovenčeve" imenovalo je odpisancu notarske zbornice v Ljubljani, gospodu kolégu dr. Francetu Voku, izmej dvojice notarjev, katera baje pobirata za legalizacije podpisov na listinah, glasečih se na vrednost pod 100 gld. av. velj, pristojbini po 30 kr. av. velj.

Ker ni nihče "infallibilis", napr. sil sem s priporočenim dopisom navedeno uredništvo, naj imenuje stranko in slučaj, v katerem se je škoda godila, a ni se mi odgovorilo.

Podpisane izjavlja torej, da, kolikor mu znano, ni nikoli od dneva razglašenega ukrepa notarske zbornice: "naj se za legalizacije pod 100 gld. av. velj. vrednosti nikakih pristojbin ne pobira" — prekršil se zoper ta ukrep; nasprotina trditev je torej izmišljotina, izvirajoča ali iz nevednosti ali pa zle volje.

V Žužemberku, dné 19. svečana 1895.

Dr. Rupert Bežek,
c. kr. notar.

(202)

Loterijne srečke 20. februarja.

V Pragi: 71, 2, 8, 54, 3.

Ljubljanska plinarnica.

Podpisano vodstvo se priporoča zdaj, ko se bliža stavbna sezona

za izvrševanje plinovih naprav
in
vodovodnih instalacij
vsake vrste.

Proračuni stroškov so brezplačno na razpolaganje.

V Ljubljani, dné 18. februarja 1895.

Vodstvo ljubljanske plinarnice.

(201-1)

Poslano. Neusteins-ove posladkorjene kri čisteče pile (Neusteins-ove Elizabetne pile)

skušeno in od znamenitih zdavnikov priporočano lahko čistilno, raztapljoče sredstvo. — Škatljica à 1b pil velja 15 kr., 1 zavoj = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — Zahteyuj izrecno Neusteins-ove posladkorjene kri čisteče pile. — Pristane so samo, če ima vsaka škatljica rušede tiskano našo protokolovano varstveno znamko „**Sv. Leopold**“ in našo firmo: Lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mestno. Ecke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri g. lekarji G. Piccoli-ji. (1227-16)

Od medicinskih avtoritet priporočevan
utesi Kušelj, razvarja sles, krepljen, neobhodno
(1866-11) potreben za rekonvalescente (1860-12)

Davidov konjak-sladni izvleček

Dobiva se večinoma v vseh lekarnah.
Glavna zaloga v Ljubljani: Jos. Mayer, lekarnar.

Umrli so v Ljubljani:

18. februarja: Viljem Semen, narednikov sin, 14. mesečev, Mestni trg št. 13.

19. februarja: Ivan Medič, bogoslovec, Dunajska cesta št. 32. — Milav Meden, realec, 15 let, Mestni log, se je ustrelil. — Ivana Novak, Šivilja, 70 let, Gradišče št. 8.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20. febr.	1. zjutraj	739.2 +.	-16.2°C	brevz.	megl	
	2. popol.	739.4 +.	-5.0°C	brevz.	jasno	0.00 mm
	9. zvečer	739.7 +.	-11.4°C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura -10.9° za 10.5° pod normalom.

Dunajska borza

dné 21. februarja 1895.

Skupni državni dolg v notah	102	gld. —	kr.
Skupni državni dolg v srebrn	102	05	
Austrijska zlata renta	125	55	
Austrijska kronška renta 4%	101	10	
Ogerska zlata renta 4%	124	2	
Ogerska kronška renta 4%	99	45	
Avstro-ogrske bančne delnice	101		
Kreditne delnice	410	90	
London vista	123	95	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60	47½	
20 mark	12	10	
20 frankov	9	82	
Italijanski bankovci	46	85	
C. kr. cekini		82	

5—10 gld. na dan

nudi bureau onim osobam, ki prevz mó dobro se tentuoče zastopstvo. Opravi se lahko v prostih urah kot postransko delo. P-nudbe naj se pošljejo na Mercantil-Bureau Zwittau (Moravska).

Čast mi je naznanjati slavnemu p. n. občinstvu, kakor tudi gg. mizarjem, da otvorim z dnem 8. februarjem tukaj

v Ljubljani, na Bregu št. 20

pleskarsko in lakirarsko obrt.

Moje 25letne izkušnje v tej stroki mi omogočujejo izvrševati vsako delo najfinje, najsolidnejše, ne da bi mi se bilo batiti konkurenca, in po najnižjih cenah, ker sem pri tvrdki Eberl, kjer sem delal skozi 20 let, izvrševal najfinje imitacije vsakovrstnega lesa. — Velesloštevanjem (134-7)

Josip Makovec
pleskar in lakirar

na Bregu, Zoisova hiša štev. 20.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. teleznic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894.

Nastopno omenjeni prihajali in edajalni časi osnačeni so v avstrijevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani na 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 15. uri 5 min. po noči osebni viak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Olovce, Frančevoste, Ljubno, ces Solzthal v Aussem, Ischl, Grunoden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeserni, Stoyr, Lino, Budisjevice, Plesen, Marijine vare, Eger, Karlove vare, Francove vare, Prago, Lipajo, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 10 min. zjutraj mešani viak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni viak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Olovce, Frančevoste, Ljubno, ces Solzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeserni, Inostre, Bregnic, Curih, Genevo, Pariz, Stoyr, Lino, Grunoden, Ischl, Budisjevice, Plesen, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipajo, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 20 min. zjutraj mešani viak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 5 min. zjutraj osebni viak v Dunaju via Amstetten, Lipašje, Prago, Francovih varov, Karlovinih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budisjevice, Solnograd, Lino, Stoyr, Grunoden, Ischl, Aussem, Zella na Jeserni, Lend-Gasteina, Ljubnega, Olovce, Beljaka-Frančevoste, Trbiš.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani viak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 12. uri 27 min. dopoldne mešani viak v Dunaju via Amstetten, Lipašje, Prago, Francovih varov, Karlovinih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budisjevice, Solnograd, Lino, Stoyr, Grunoden, Ischl, Aussem, Zella na Jeserni, Lend-Gasteina, Ljubnega, Olovce, Beljaka-Frančevoste, Trbiš.

Ob 12. uri 39 min. dopoldne mešani viak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 4. ur 48 min. dopoldne mešani viak v Dunaju, Ljubnega, Solzthal, Beljaka, Olovca, Frančevoste, Pontabla, Trbiš.

Ob 9. ur 25 min. zvečer mešani viak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 9. ur 21 min. zvečer osebni viak v Dunaju preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Olovca, Pontabla, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. ur 23 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 9. ur 05 dopoldne

Ob 6. ur 50 zvečer

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. ur 56 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 11. ur 15 dopoldne

Ob 6. ur 90 zvečer

(5-42)

Se prav dobro stoji

Kranjska vinarna v Ljubljani

v Slonovih ulicah št. 52

ter toči dobra vina po 24, 32, 40 kr., sladko proško vino po 48 kr., zeleniko in terane po 56 kr. in fino marsala vino po 80 kr. liter.

Prepriča naj se vsakdo sam. (204-1)

Staroznana

trgovina z urami

najfinje vrste in po najnižji ceni
z zlata, srebra, tulje in niklu, repetir, kalenderskih ur in kronografov, najnovješega v tableaux-urah, urah z njihatom in drugih

urah. Najnižje cene. Popravljanje se izvršujejo najskrbnejše. — Prvi in najstarejši optični zavod najfinješih nadočal, ščipalcev v zlatu, zlato-doblje, niklu itd.; največja izbirka kralj za gledaliče, poljskih binoklov in vseh v to stroku spadajočih predmetov pri (1420-49)

N. RUDHOLZER-ju, Pred rotovščem št. 8.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Protinski cvet

ali

cvet zoper trganje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.

<p